

проте слина продовжує виділятися. Тут те ж саме: гроші – виграш – позитивні емоції. Навіть якщо ми приберемо з цього “ланцюга” виграш, залишаються позитивні емоції від виграшу, ось і утворилася рефлекторна дуга. І біжить доросла людина в клуб і просаджує свої чесно зароблені гроші.

Сьогодні, @ – друг людини, Facebook – колекція друзів. Що ж буде у майбутньому? Мабуть, будуть іти чутки, що існує життя за межами екрана. Хоча...це будуть лише чутки. «У вас щасливий нік» – скаже циганка, заглянувши у вашiPad. Ні, це не жарти – це цілком ймовірно майбутнє. Раніше за якусь провину, ми забороняли дітям виходити на вулицю. А тепер, замість цього, ми не дозволяєм їм включати комп'ютер.

Нам в дитинстві говорили, що нас приніс лелека, чи в капусті знайшли. Подумайте, що ми скажем нашим дітям, що ми їх із інтернету скачали?

*Науковий керівник: Хоменко-Семенова Л.О.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 159.922:32-053.6 (043.2)

Куца К.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ПОЛІТИЧНА СВІДОМІСТЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ СОЦІАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІ

В сучасному суспільстві, при роботі різних політичних режимів, різноманітності у системі потреб і поглядів кожного громадянина, політичних лідерів та залежності розвитку суспільства від стратегії розвитку держави, яку обирає держава, постає необхідність у високому рівні сформованості політичної свідомості у найактивнішої та найвпливовішої ланки суспільства-молоді. Категорію «політична свідомість» активно вивчали у СРСР О.К.Уледов та Б.А.Грушині її вивчення продовжується в сучасній політології та політичній психології. Політична свідомість є однією із найважливіших категорій даних наук. Політична свідомість – це система знань, оцінок, настроїв, почуттів, за допомогою яких відбувається усвідомлення політичної сфери суб'єктами – індивідами, групами, націями[1]. В процесі своєї соціалізації молода людина засвоює вже прийняті правила, норми та цінності суспільства, в тому числі політичні, та будує власну систему сприйняття та відношення до політичної сфери держави. Вона накладає на вже набутий досвід, знання та цінності шляхом проходження соціальних інститутів – на етапі молодості починається професійна реалізація, пробудження інтересу до різних сфер життя, творча активність та жага до змін, в тому числі і суспільства. Усвідомлення молодою людиною своєї національної належності та групової ідентичності, власних прав, свобод, відповідальності перед іншими, неможливість реалізації як індивідуальних, так і групових потреб без формування зв'язків із владою – є умовами формування політичної свідомості. Як соціальний феномен, політична свідомість в соціально-політичному житті особистості виконує декілька функцій: пізнавально-інформаційну, оцінну, регулятивну, мобілізуючу. Пізнавально-інформаційна функція заключається у пізнанні політичної системи, політичних настроїв та

отриманні політичної інформації. На основі отриманих даних особистість оцінює політичну реальність та формує політичні цінності, погляди, позиції-це оцінна функція. Політична свідомість детермінує поведінку людини, регулює її активність, залученість до політичного життя країни (регулятивна функція) і спонукає до діяльності у політичному житті країни (функція мобілізації). Реалізація функцій відбувається не тільки на індивідуальному рівні, а й на груповому (соціальні класи, політичні партії та об'єднання) і масовому – свідомість суспільства. Всі три рівні відіграють важливу роль у політичній соціалізації молоді.

Так, формування як індивідуальної, так і масової політичної свідомості є наслідком політичної соціалізації людини – засвоєння особою соціального та політичного досвіду шляхом включення її у політичну систему та управління політичними процесами [2]. В процесі політичної соціалізації відбувається накопичення та зберігання політичного досвіду, політичних цінностей, традицій та їх передача кожному члену суспільства; модифікація та зміна ієрархії політичних цінностей, інтересів та стереотипів поведінки задля зміни політичної системи країни.

Таким чином, політична свідомість є важливим елементом соціалізації молоді, що забезпечує повноцінне входження в політичну систему та політичне життя країни, реалізацію її потреб, інтересів та формування ідентичності.

Список літератури

1. Політологія. Підручник // За загальною редакцією проф. Кременя В. Г., проф. Горлача М.І. – Харків: Друкарський центр «Єдіно-рог», 2001.-640 с.
2. Жадан І. Політична соціалізація // Політична енциклопедія. Редкол.:Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К.:Парламентське видавництво,2011. – с.590.
3. М. Михальченко. Політична свідомість // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К.:Парламентське видавництво, 2011. – 230с.

*Науковий керівник: Алпатова О.В.,
канд. психол. наук, доцент*

УДК 159.942.5:159-057.87 (043.2)

Лисиця Ю.В.

Національний авіаційний університет, Київ

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ЕМПАТІЇ В МАЙБУТНІХ ПРАКТИЧНИХ ПСИХОЛОГІВ

Професійна підготовка практичних психологів включає формування професійних якостей, серед яких однією з головних є емпатія. Ми проаналізували в науковій літературі визначення поняття «емпатія», та погоджуємося з науковцями, що емпатія – це соціально- психологічна властивість особистості, що представляє сукупність соціально-психологічних здібностей індивіда. Серед цих психологічних здібностей виділяємо: здатність емоційно реагувати на переживання іншої людини, здатність розпізнавати емоційний стан іншого і